

Privatizarea în România - status și perspectivă

În ultimii 5 ani Guvernul României a ezitat să privatizeze întreprinderile publice. Această rezistență la reforme structurale ține de interesul colectării rentelor pe filiera politică, sistem care este conservat printr-un exces de reglementări redactate cât mai neclar posibil și uneori în contradicție cu normele europene în materie de concurență și ajutor de stat.

Atitudinea Guvernului este dublată de o aversiune publică față de privatizare, argumentandu-se că în perioade de criză financiară privatizările nu sunt o afacere profitabilă. Fals. În perioada 2009 – 2011, adică în perioada de criză financiară puternică, s-au înregistrat cele mai mari tranzacții în privatizare, aproape dublul tranzacțiilor realizate înainte de criză, ceea ce demonstrează că banii pot fi mobilizați dacă un guvern are voința să facă ceva. Nu există criză de bani, ci interese conflictuale.

Păstrarea întreprinderilor în portofoliul statului creează venituri substanțiale pentru o minoritate de oameni și costuri pentru toți ceilalți. Aceasta este singura motivație de blocare a privatizării.

Amânarea privatizării distruge ramuri industriale și reduce din potențialul industrial al țării, cum s-a întâmplat în anii 90'. Decizia de a privatiza aduce capital și întărește economia, dovadă că 2/3 din exporturile României sunt realizate cu firme privatizate.

În dezbateră noastră vom face o analiză de context, pe studii de caz, și vom propune politici cu contribuția dumneavoastră.

CENTRUL DE ANALIZĂ ȘI
PROGNOZĂ PENTRU
ORIENTĂRI STRATEGICE

